

[Palle Simonsen]

punkt, men det er også med beklagelse, vi gør det.

Hr. Askjær Jørgensen var, forstod jeg, lidt ked af, at jeg havde sagt de ting til fremskridtspartiet, som jeg havde gjort. Dertil må jeg sige, at jeg synes egentlig, vi var usandsynlig venlige i forhold til fremskridtspartiet. Den omstændighed, at vi indskrænkede os til at sige, at mirakelkuren troede vi ikke på, er egentlig udtryk for en kolossal venlighed. Hvis vi var gået nærmere i detaljer, så kunne man måske have talt om, at vi havde været grove i forhold til fremskridtspartiet.

Hr. Askjær Jørgensen kender alle vore forslag, han kender vores besparelsesforslag til finanslovsforslaget, han kender de 25 forslag, der er fremsat i folketinget i denne folketingsamling. Det behøver jeg formentlig ikke at gentage på nuværende tidspunkt. Der er svar nok på, hvad det konservative folkeparti vil i denne situation.

Så kan jeg heller ikke tilbageholde en bemærkning til hr. Glensgård. For nu at blive i den venlige tone, så skal det være en tak til hr. Glensgård. Det skal være en tak, fordi hr. Glensgård i dag slog sig til ridder på, at det var fremskridtspartiet, der havde bragt tjenestemændene ud i den situation, som de er kommet i. Jeg synes, det er meget rart, at vi får det klart bevist. Men det viser også, hvor usammenhængende fremskridtspartiets politik er, for hvad er det, man gør med den hetz, som startede med fremskridtspartiets fremkomst her i folketinget? Jeg synes, man må sige, at det desværre har givet en række partier, det har også givet socialdemokratiet en vis baggrund for at få deres udjævningspolitik igennem. Det betyder kort sagt, at mennesker ikke længere skal belønnes for at påtage sig et ansvar, at de ikke længere skal belønnes for at tage et ekstra arbejde. De mange mennesker, som ikke har en arbejdstid bare på 40 timer, men som løser deres opgave på måske 60 og 70 timer, de skulle også og de skal også have noget ud af at påtage sig dette ansvar. Det er interessant at få fastslået, at det, fremskridtspartiet vil, er udjævning, og det uanset om vi taler om tjenestemænd eller funktionærer.

Jeg vil da godt føje til, at det hjælper jo ikke, at fremskridtspartiet kører videre med, at tjenestemænd er sådan noget andenrangs her i samfundet, det er de naturligvis ikke. Vi har lige så stor en opgave i og lige så stor en

interesse i, at de mennesker, der sidder på de centrale poster i den offentlige sektor, også kommer til at tjene det, som man skal tjene for at udføre sit job rigtigt. Men det er meget godt at få det skåret ud i pap, og jeg kan bare kort sige, at det konservative folkeparti vil arbejde meget stærkt for, at denne lønudjævning bliver standset.

Så har vi fået et sæt af dagsordener – som sædvanlig, havde jeg nær sagt. Fremskridtspartiets dagsorden har jeg sagt at vi afviser, og jeg har motiveret hvorfor. VS' dagsorden kan vi heller ikke acceptere.

Hvad angår retsforbundets dagsorden, må jeg sige, at det jo er en af den slags dagsordener, som i sit indhold er korrekt. Jeg tror ikke, at der er ret mange – bortset fra fremskridtspartiet efter deres tale – der vil gå imod den. Men retsforbundets dagsorden vedtaget i den nuværende situation vil i virkeligheden bevirke, at regeringen ikke får mulighed for at gribe ind, hvis det bliver nødvendigt. På den baggrund kan vi ikke acceptere dagsordenen.

Så har vi tilbage socialdemokratiets dagsorden, standarddagsordenen om at tage finansministerens redegørelse til efterretning. Der må jeg sige, at finansministerens tale var meget beskrivende, og ud fra det kriterium kunne der såmænd ikke ske så meget ved at stemme for dagsordenen, men den er jo også udtryk for den utilstrækkelige politik, som regeringen fører, hvilket jeg har søgt at påvise i mit første indlæg. Vi er af den opfattelse, at regeringen, som jo kalder sig en flertalsregering, ikke har formået at komme med de forslag, der skulle til for at skabe større stabilitet i dette samfund. Vi mener, at midlerne er utilstrækkelige. Vi mener, at regeringen er kommet i en situation, hvor man ikke har mulighed for at få klaret indkomstpolitikken på den rigtige måde, og der kunne nævnes mange andre ting.

Derfor vil vi meget nødig tages til indtægt for regeringens manglende resultater ved at stemme for socialdemokratiets dagsorden. Vores konklusion må derfor være, at vi undlader at stemme for socialdemokratiets dagsorden.

Ole Olsen (SF):

Jeg forstår egentlig godt, at hr. Ellemann-Jensen ikke har meget lyst til at blive bidt i